

mig derfor at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Lønninger af de Tjenestemænd, der er Tale om i disse Forslag. Forslaget har været til Behandling i Lønningsraadet, der dels har tiltraadt de Bestemmelser, jeg har foreslaaet, dels foretaget Ændringer deri; men Lønningsraadets Forslag er helt igennem fulgt her.

Det fjerde og det sidste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 28. Juni 1920 om Indførelse af Indkvarterings- og Værnepligtslovgivningen i de sønderjydske Landsdele*. Der er overfor mig fremholdt, at særlige Forhold gør sig gældende dernede, saaledes at en Del ældre Mænd vilde komme paa Session og blive indkaldt, hvis de nuværende Bestemmelser bliver opretholdt. Da det maa erkendes, at disse særlige Forhold er til Stede, bringes det i Forslag, at ingen over 24 Aar skal indkaldes i Fredstid. Alle de værnepligtige skal møde til Sessionsbehandling, men de skal altsaa ikke indkaldes. Dog skal de møde til Mønstring i Henhold til Værnepligtsloven af 8. Juni 1912 § 39.

Samtlige disse Lovforslag skal jeg hermed anbefale til det høje Ting.

Formanden: Derefter har Handelsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nys anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Tyge Rothe):

Som ærede Medlemmer vil erindre fra tidligere Forhandlinger i dette høje Ting, paahviler det i Medfør af Artikel 405 i Fredstraktaten af 28. Juni 1919 Regeringen i de Lande, som har tiltraadt Folkenes Forbund og er Medlemmer af den dertil knyttede Arbejdsorganisation, indenfor et Aar, efter denne Organisations Generalkonferencer at forelægge de paa disse Konferencer vedtagne Konventionsudkast og Henstillinger for den i hvert Land kompetente Myndighed, for at de paagældende Forslag kan blive ophøjet til Lov, eller der kan blive taget andre Forholdsregler.

I Henhold til samme Artikel i Fredstraktaten vil en Generalkonferences Forslag, som dette høje Ting ogsaa vil vide, kunne komme til at foreligge under to Former, nemlig dels som Henstillinger, dels som Konventionsudkast. De førstnævnte skal ikke ratificeres, men vedkommende Stats Regering skal underrette Generalsekretæren i Folkenes Forbund om

de Forholdsregler, som træffes. Konventionerne derimod skal ratificeres af Regeringen, men da en saadan Ratifikation forpligter Regeringen til enten at opretholde eller ogsaa at tilvejebringe en Lovgivning i Overensstemmelse med Konventionen, vil det være nødvendigt, forinden Ratifikationen eventuelt finder Sted, at have erholdt Lovgivningsmagtens Bemyndigelse dertil gennem Vedtagelse af et dertil sigtende Lovforslag.

Henstillingerne skal, som sagt, ikke ratificeres, men forsaavidt de angaar de Emner, som falder ind under Lovgivningsmagtens Bestemmelser, vil det ogsaa for disses Vedkommende være hensigtsmæssigt gennem en Rigsdagsbeslutning at opnaa Klarhed over Lovgivningsmagtens Stilling til den paagældende Sag.

For Fuldstændigheds Skyld skal jeg blot tilføje, hvad der sikkert ogsaa er dette høje Ting bekendt, at det i nævnte Artikel 405 i Fredstraktaten endvidere er bestemt, at naar en Henstilling ikke har medført nogen Lovbestemmelse eller anden Forholdsregel, der kan gøre Henstillingen effektiv, eller dersom et Konventionsudkast ikke faar Tilslutning af den eller de Autoriteter, under hvem Spørgsmaalet henhører, skal Medlemmet, det vil sige det paagældende Land, ikke være yderligere forpligtet.

I Henhold til disse Bestemmelser i Fredstraktaten vedrørende Begrebet Arbejde, dets Organisation og Virkemaade, blev der, som bekendt, i November 1919 afholdt en Arbejdskongres i Washington, hvori Danmark deltog, og de paa den vedtagne Henstillinger og Konventionsudkast blev i Januar Maaned i Aar anmeldt og fremsendt for de førstnævntes Vedkommende saavel i Landstinget som i Folketinget og for de sidstnævntes Vedkommende alene i dette høje Ting af mine Kolleger Indenrigsministeren og Justitsministeren. Det drejede sig om tre Rigsdagsbeslutninger og fem Lovforslag om Ratifikation, hvoraf det vigtigste utvivlsomt var Forslag til Lov om Ratifikation af den internationale Konvention vedrørende Arbejdstiden i industrielle Virksomheder. Paa Kongressen i Washington var Skibsfarten ikke repræsenteret, men ikke desto mindre blev Begrebet industriel Virksomhed defineret som ogsaa omfattende Transport af Passagerer eller Gods ad Vej eller Jernbane, ad Søvejen eller ad indenlandsk Vandvej, heri indbefattet Losning af Gods ved Dok, Kaj, Skibsbro eller Varehus med Undtagelse af ren Budtjeneste.